

Ο Macron απορρίπτει τον ισλαμικό κοινοτισμό

του Πέτρου Ι. Παραρά

Ιδίως κατά την τελευταία δεκαετία, περισσότερο από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, η Γαλλία έχει δεχθεί απανωτά χτυπήματα από τους ριζοσπάστες ισλαμιστές – τζιχαντιστές (Charlie Hebdo, 7.1.2015, Bataclan, 13.11.2015, Νίκαια, 14.7.2016, όπου φορτηγό επέπεσε ηθελημένως σε πλήθος με 86 νεκρούς και 400 τραυματίες, ο αποκεφαλισμός του καθηγητή Paty, Οκτώβριος 2020 κτλ.), για τους οποίους όμως η ανορθολογική γαλλική αριστερά φαίνεται να εκφράζεται με συμπάθεια, όπως διαπίστωσε και η Γαλλίδα Vidal – Υπουργός ανώτατης εκπαίδευσης στην Κυβέρνηση Macron – κατόπιν έρευνας που έκανε στα Πανεπιστήμια και διαπίστωσε (14.2.2021) ότι μέσα σ' αυτά έχει διαμορφωθεί ένα κλίμα ιδεοληπτικού «islamo-gauchisme».

Για την αντιμετώπιση των παραπάνω έκνομων ενεργειών, η Γαλλία θέσπισε πρόσφατα ειδικούς νόμους, όπως, μεταξύ άλλων, ο νόμος που προβλέπει το αδίκημα της συμμετοχής σε τρομοκρατική ομάδα (2010), ο νόμος που απαγορεύει την έξοδο από τη Χώρα Γάλλων υπηκόων που θέλουν να ενταχθούν σε ομάδες τζιχαντιστών (2014), ο νόμος «κατά των ταραχοποιών» (2019) για να αντιμετωπισθούν οι πολυπληθείς ομάδες των «κίτρινων γιλέκων» που συντάραξαν την κοινωνικοοικονομική ζωή της Γαλλίας για περισσότερο από ένα χρόνο και όπου μετείχαν και πολλοί μουσουλμάνοι.

Ενόψει όμως του γεγονότος ότι κάθε χρόνο πολλές χιλιάδες μουσουλμάνοι εγκαθίστανται νομίμως στη Γαλλία και μετά πενταετία αποκτούν τη γαλλική ιθαγένεια (Zanaz, Islamisme, 2013), η γαλλική κοινωνία αντιδρά και ήδη κυριαρχείται από την ισλαμοφοβία, την οποία οι πολιτικοί οφείλουν άμεσα να αντιμετωπίσουν για να μη φθάσουμε και σε «εμφύλιο πόλεμο», όπως μερικοί διαβλέπουν (πρβλ. και την «επιστολή απόστρατων Γάλλων στρατηγών» της 21.4.2021), δοθέντος ότι είναι πλέον εμφανείς οι ισλαμιστικές αποσχιστικές τάσεις, αφού το δυναμικό γαλλικό ισλάμ θέλει να εφαρμόσει τις αρχές του «κοινοτισμού» (*communautarisme*), για τη δημιουργία, εντεύθεν, ενός

«ισλαμικού αυτονομισμού», δηλαδή δύο «παράλληλων κοινωνιών» (*sociétés parallèles*)! με όλους του εντεύθεν κινδύνους για το γαλλικό έθνος. Αναφέρεται ότι, αν εξελιχθούν έτσι τα πράγματα, η Γαλλία θα καταντήσει «une France libanisée». Ο δημοφιλής αλλά αμφιλεγόμενος *Zemmour* συμπληρώνει εδώ: «όχι λαός μέσα στο λαό».

Όμως, ο «αυτονομισμός» αυτός στρέφεται κατά του γαλλικού έθνους, των δικαιωμάτων του ανθρώπου (ΕΣΔΑ), των «νόμων της Δημοκρατίας» (*lois républicaines*), αλλά υπέρ της «σαρία» ή Νόμου του Ισλάμ. Εύλογη, λοιπόν, η απόφαση της γαλλικής Κυβέρνησης να προετοιμάζει ειδικό νόμο (2020-2021) για να επιβάλει τον σεβασμό από όλους τους Γάλλους, δηλαδή και τους μουσουλμάνους, «των νόμων της Δημοκρατίας». Ο νόμος δε αυτός δεν δέχεται τις αρχές του κοινοτισμού, τον οποίο ευθέως απορρίπτει, σε ειδικό λόγο του που εκφώνησε στην πόλη Muhlouse (18.2.2020) ο πρόεδρος *Macron*, ο οποίος σωστά έχει χαρακτηριστεί ως «antiséparatiste», μη δεχόμενος το, αμερικανικό κυρίως, ιδεολόγημα του κοινοτισμού, όπως είχαν πράξει προγενέστερα και οι Jacques Chirac και N.Sarkozy. Οι Γάλλοι πρόεδροι διακατέχονται, έτσι, από έναν ιδιότυπο «συνταγματικό πατριωτισμό», όπως άλλωστε και ο de Gaulle.

Πρόσφατη δε δημοσκόπηση έδειξε ότι οι Γάλλοι που διάκεινται θετικά προς τον ως άνω «κοινοτισμό» είναι μόλις το 8,6%, δηλαδή όσο είναι περίπου το σύνολο του μουσουλμανικού πληθυσμού εντός Γαλλίας. Ομοίως και το Συνταγματικό Συμβούλιο έχει δεχθεί ότι το αδιαίρετο και η αρχή της ενότητας του γαλλικού λαού απορρίπτουν την διεκδίκηση συλλογικών δικαιωμάτων από κοινότητες που θέλουν να αυτονομηθούν (απόφ. n° 99-412 DC. 15.6.1999). Υποστηρίζεται, λοιπόν, ότι η παραπάνω θέση του *Macron* ενδέχεται να είναι ένα ισχυρό πολιτικό όπλο για τις προεδρικές εκλογές του 2022.

Αναγνωρίζει όμως ο πρόεδρος *Macron*, στον παραπάνω λόγο του, ότι υπάρχουν στη Χώρα και διάφορες άλλες μειονότητες-κοινότητες που έχουν μεν δικά τους πολιτισμικά χαρακτηριστικά (θρησκεία, γλώσσα κλπ.), αλλά δεν αντιτίθενται διόλου στους «νόμους της Δημοκρατίας». Έμμεσα έτσι αναγνωρίζει ότι η Γαλλία είναι όντως πολυπολιτισμική χώρα (*multiculturalisme*), ο δε γνωστός ιστορικός *Noiriel* θεωρεί ότι η Γαλλία είναι από τις πλέον πολυπολιτισμικές χώρες του κόσμου και γι' αυτό την αποκαλεί «L'Amérique de l'Europe» (*Le Monde*, 4.12.2009, πρβλ. και Π. Παραρά, Οικονομική Ελευθερία, 2019, σελ. 147 επ., Μ. Σταθόπουλος, Μελέτες IV, 2021, σελ. 1616).

Με τις σκέψεις αυτές, και η μουσουλμανική μειονότητα Ελλήνων της Θράκης δεν μπορεί να διεκδικήσει «αυτονομισμό», όπως ορισμένοι εισηγούνται, ενόψει της πρόδηλης υπεροχής του Συντάγματος έναντι της σαρία, ενώ, παράλληλα, οι μειονοτικοί σέβονται και τα δικαιώματα του ανθρώπου και την ΕΣΔΑ, στο δικαστήριο της οποίας συχνά προσφεύγουν και δικαιώνονται.

Πέτρος Ι. Παραράς

Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου

Επίτιμος Αντιπρόεδρος ΣτΕ